

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1181

гр. Перник, 24.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ

като разгледа докладваното от ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ Въззивно гражданско дело № 20231700500654 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 819/17.07.2023 г., постановено по гр.д. № 5408/2022 г. Пернишкият районен съд е отхвърлил като неоснователни предявените от В. Ц. Б., ЕГН ***** срещу Н. Ц. А., ЕГН ***** и А. К. А., ЕГН ***** субективно и обективно съединени осъдителни иски с правна квалификация чл. 190, ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 82 ЗЗД и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД - за заплащане при условията на солидарна отговорност сумата от 6966,41 лева – платена продажна цена за 5,183 ид.ч. от търговски обект с идентификатор 10971.502.563.1.33, от които В. Ц. Б. е бил частично съдебно отстранен, сумата от 800,00 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 01.09.2021 г. до 13.03.2022 г., както и претърпени вреди от частичната евикция, обхващащи сумата 464,30 лева – платена за извършване на строително-монтажни работи за фактическото обособяване на отделни самостоятелни обекти, както и сумата 3555,00 лева (3180 лв. + 375 лв.) – съдебни и деловодни разноски в производството по делба по гр.д. № 1244/2016 г. на РС-Видин.

С решението съдът се е произнесъл и относно разноските.

В законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 от ГПК е постъпила въззивна жалба от В. Ц. Б., чрез адв. И. И., с която се оспорва решението на първоинстанционния съд, като се твърди, че същото е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, постановено в нарушение на материалния закон. Счита релевирият основен мотив в мотивите на решението за изтекла давност на предявената претенция за евикция за несъстоятелен и неправилен, като допълва, че решението за съсобственост и определяне на идеалните части на съделителите влиза в законна сила на 25.04.2019 г. В продължение се излага, че исковата молба е заведена на 14 март 2022 година, поради което не

може да се говори за изтекла давност в никакъв случай. Твърди се, че съгласно константната съдебна практика, при заведен иск по чл.190 ал. 2 ЗЗД /касаещ частична евикция, в случая съдебно отстраняване на В. Б. от 5.183 квадратни метра от закупеният наследствен обект, същият търпи имуществени вреди по смисъла на чл. 82 и чл. 83 ЗЗД. Относно твърденията за привидността на сделката и твърдяната симулация досежно собствеността, намира същите за голословни и несъстоятелни. Счита, че твърденията, че Б. е собственик на имота, който ползвал за адвокатска кантора, а не майка му, са опровергани по несъмнен и категоричен начин с представеният и приет по делото нотариален акт № 36 т.1 рег. № 895 по нотариално дело № 36 от 13.02.2009 година. На следващо място с въззивната жалба са наведени твърдения, че обжалваното решение е непълно, като се сочи, че никъде в мотивите на процесният обжалван акт не се коментира от съда дали е основателен и доказан предявеният иск за евикция. Излагат се редица съображения за неправилност на атакуваното решение. Моли се съда за отмяна на постановеното решение и постановяване на ново, с което исковата претенция да бъде уважена в пълен размер като основателна и доказана. Прави се искане за присъждане на сторените пред двете инстанции разноски. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В предоставения срок е постъпил отговор на въззивната жалба от Н.

Ц. А. и А. К. А., чрез адв. Л. М., с който същата е оспорена, като наведените в нея твърдения се сочат за бланкетни. Допълва се, че изложеното в нея е в противоречие със събраните по делото доказателства и приложимия материален закон. Постановеното от първата инстанция решение се счита за правилно и мотивирано, при достигане на правилни изводи от страна на решаващия съд. В продължение се твърди, че освен погасяването по давност налице била и неоснователност на претенциите за обезщетение за вреди, защото евицирания купувач не е добросъвестен купувач. Соци се, че първата инстанция е мотивирала изводите си относно недобросъвестността на купувача, което е и основание за отхвърляне на иска за вреди от евикция. С отговора се излага, че се поддържат всички направени възражения и посочените основания за неоснователност на предявените искове, изложени в отговора на исковата молба, допълнителните становища и писмената защита при първоинстанционното разглеждане на делото. Въз основа на изложеното се моли съда за потвърждаване на атакуваният акт, като въззивната жалба бъде оставена без уважение. Прави се искане за заплащане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на въззиваемите за всеки един от предявените искове, съобразно заявленият във въззивната жалба материален интерес. Моли при определяне на размера на адвокатското възнаграждение, съдът да има предвид, че адв. М. е регистрирано по ЗДДС лице и следва определеното възнаграждение да включва и дължимия ДДС.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че въззивната жалба е допустима и е съобразена с

изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

С въззивната жалба и отговора към нея страните не са поискали събиране на нови доказателства във въззивното производство по смисъла на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно в процедурата по чл. 267 ГПК.

Доколкото във въззивната жалба и отговора към нея не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства, въззивният съд намира, че преценката за спазване на разпоредбите на чл. 146 ГПК и правилността на фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд относно релевантните за спорното право факти, касае оценка по съществото на спора, която въззивната инстанция следва да даде с решението си.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, СЪДЪТ

РАЗПОРЕДИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на разпореждането.

УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото разпореждане имат характер на окончателен доклад на жалбата и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **07.12.2023 година от 11,30 часа**, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото разпореждане, а на жалбоподателя – препис от отговора на въззивната жалба.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____